

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžk/11/2019
Identifikačné číslo spisu: 7017200974
Dátum vydania rozhodnutia: 26.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7017200974.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd kasačný, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Marty Molnárovej, v právnej veci žalobcu: T., nar.: XX. októbra XXXX, bytom A., proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, Kancelária Prešov, so sídlom Masarykova 10, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. KaPO 1N 11766/2017, ČRZ: 79135/2017 zo dňa 11. septembra 2017, v konaní o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 8S/63/2017-48 zo dňa 18. októbra 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 8S/63/2017-48 zo dňa 18. októbra 2018 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Kasačnou sťažnosťou napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „správny súd“) podľa § 191 ods. 1 písm. c/ a f/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. KaPO 1N 11766/2017, ČRZ: 79135/2017 zo dňa 11. septembra 2017, ktorým žalovaný podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z.z.“) nepriznal žalobcovi nárok na poskytovanie právnej pomoci bez finančnej účasti. Zároveň krajský súd vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd uviedol, že žalovaný rozhodnutím č. KaPO 1N 11766/2017, ČRZ: 79135/2017 zo dňa 11. septembra 2017 nepriznal žalobcovi nárok na poskytovanie právnej pomoci, o ktorú žiadal vo veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 7S/46/2017 v konaní o preskúmanie oznámenia Finančného riaditeľstva SR č. 236731/2017 zo dňa 13. marca 2017 a rozhodnutia obce Studenec č. 198/2016 zo dňa 30. novembra 2016. Z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného vyplýva, že vznik nároku na poskytnutie právnej pomoci je založený na zákonných predpokladoch, ktoré musia byť splnené súčasne. Žalovaný konštatoval, že vo veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 7S/46/2017 hodnota sporu, s ktorým sa žiadateľ na žalovaného obrátil, predstavuje sumu 74,56 Eur, t. j. hodnotu dane z nehnuteľnosti, vyrubenej žalobcovi za rok 2016

rozhodnutím obce Studenec č. 198/2006 zo dňa 30. novembra 2016. Uzavrel, že hodnota sporu, v ktorom žalobca žiadal o ustanovenie advokáta, neprevyšuje hodnotu minimálnej mzdy ustanovenej nariadením vlády Slovenskej republiky č. 280/2016 Z.z, t. j. sumu 435 Eur, ktorá je jedným z kritérií pre priznanie požadovanej právnej pomoci, okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch.

3. Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia ďalej uviedol, že žiadosti žalobcu o priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci nevyhovelo vychádzajúc z právneho názoru vysloveného v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžo 371/2015 zo dňa 29. novembra 2016. Týmto rozsudkom najvyšší súd potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Sp/67/2014-25 zo dňa 27. októbra 2015 vo veci žiadateľa o poskytnutie právnej pomoci, ktorý nespĺňal kritérium hodnoty sporu podľa § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z.z. V uvedenej veci hodnota sporu predstavovala zavinené trovy výkonu trestu odňatia slobody vo výške 49,23 Eur a neprevyšovala hodnotu minimálnej mzdy ustanovenej nariadením vlády Slovenskej republiky č. 321/2013 Z.z., ktorá v roku 2014 bola 352 Eur.

4. Správny súd konajúc o žalobe, ktorá bola podaná podľa § 177 a násl. SSP konštatoval, že táto bola podaná na súd v zákonnej lehote podľa § 181 ods. 1 SSP napriek nesprávnemu poučeniu žalovaným o možnosti podať správnu žalobu proti doručenému rozhodnutiu do 15 dní. Správny súd po preskúmaní správnej žaloby, napadnutého rozhodnutia žalovaného a oboznámení sa s obsahom jeho administratívneho spisu a spisu v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 7S/46/2017 ďalej konštatoval, že žalovaný vec nesprávne právne posúdil. Nesprávne právne posúdenie veci žalovaným podľa názoru správneho súdu spočíva v tom, že v preskúmanom rozhodnutí žalovaný posúdil žiadosť žalobcu o priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci v ním označenom konaní podľa hodnoty sporu s odkazom na § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z.z. Podľa správneho súdu žalovaný pri právnom hodnotení tiež vychádzal zo skutkového stavu, ktorý je v rozpore s jeho administratívnym spisom.

5. Správny súd dôvodil, že podmienky na ustanovenie poskytovania právnej pomoci sú upravené v § 3 ods. 1, v § 6 ods. 1, v § 6 ods. 2, v § 6a ods. 1 a v § 7 ods. 4 zákona č. 327/2005 Z.z. Uviedol, že žalobca požiadaval žalovaného o priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci v konaní vedenom pod sp. zn. 7S/46/2017 o preskúmanie zákonnosti oznámenia žalovaného Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 236731/2017 zo dňa 13. marca 2017 a rozhodnutia obce Studenec č. 198/2016 zo dňa 30. novembra 2016. Správny súd zistil, že v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 7S/46/2017 ide o preskúmanie postupu a rozhodnutia žalovaného podľa § 177 a násl. SSP.

6. Správny súd mal za to, že hodnotenie podmienky hodnoty sporu podľa § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z.z. pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci na základe žiadosti žalobcu, v spojení s vládnym nariadením č. 280/2016 Z.z., ktoré určuje sumu minimálnej mzdy vo výške 435 Eur, je nezákonné. Žalovaný pri skúmaní, či žalobca ako fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, podľa správneho súdu aplikoval nesprávne ust. § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z.z. a nesprávne konštatoval, že hodnota sporu žalobcu neprevyšuje hodnotu minimálnej mzdy. Nesprávne právne uzavrel, že kritérium hodnoty sporu sa týka aj posudzovanej veci žalobcu, a to v konaní o preskúmanie rozhodnutia finančného správneho orgánu. Nevzal do úvahy, že žalobca sa v uvedenom konaní vedenom pod sp. zn. 7S/46/2017 domáha preskúmania a zrušenia oznámenia žalovaného Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 236731/2017 zo dňa 13. marca 2017, vo vzťahu k rozhodnutiu obce Studenec zo dňa 30. novembra 2016 o vyrubení dane z nehnuteľnosti, v ktorom nie je významnou hodnota sporu, ale predmetom preskúmania je zákonnosť rozhodnutia žalovaného Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky, ktorú nie je možné vyčísliť či posudzovať v peniazoch a že teda ide o prípad sporov, v ktorých nie je možné hodnotu vyčísliť. Žalovaný sa tak v napadnutom rozhodnutí konajúc o žiadosti žalobcu na poskytnutie právnej pomoci podľa správneho súdu dopustil nesprávneho právneho posúdenia veci.

7. Správny súd ďalej poukázal na to, že vychádzal zo zistení z oboznámeného obsahu spisu vedeného na

správnom súde pod sp. zn. 7S/46/2017, z ktorého vyplynulo, že žalobca sa domáha preskúmania rozhodnutia a postupu žalovaného Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky v spojení s rozhodnutím obce Studenec o vyrubení dane z nehnuteľnosti za rok 2016 na základe žalobcom uplatnených žalobných dôvodov. Výšku vyrubenej dane podľa správneho súdu nie je možné považovať za hodnotu sporu. Správny súd zdôraznil, že pri správnom výklade § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z.z., by žalovaný musel dospieť k opačnému záveru, t. j., že ide o prípad sporu, v ktorom nie je možné hodnotu predmetu sporu vyčíslieť v peniazoch.

8. Vo vzťahu k žalovaným poukazovanému rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžo/371/2015 zo dňa 29. novembra 2016 správny súd uviedol, že vo veci súvisiacej so žiadosťou žalobcu o priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 7S/46/2017 ide o inú, nie o obdobnú právnu vec.

9. Podľa správneho súdu napadnuté rozhodnutie žalovaného vychádzalo pri hodnotení splnenia kritérií na priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci aj z obsahu oznámenia Finančného riaditeľstva SR zo dňa 13. marca 2017, ktoré bolo žalovanému známe a je súčasťou jeho administratívneho spisu, lebo oboznamuje podstatu konania, v ktorom žalobca požiadal o poskytnutie právnej pomoci. Žalovaný tak podľa správneho súdu pri právnom hodnotení vychádzal zo skutkového stavu, ktorý bol základom napadnutého rozhodnutia, ale ktorý bol v rozpore s jeho administratívnym spisom a nemal v ňom oporu.

10. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa § 167 a nasl. SSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal úplnú náhradu trov konania.

11. Žalovaný podal riadne a včas proti rozhodnutiu krajského súdu kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

12. V prvom rade namietal konštatovanie krajského súdu o nesprávnom poučení o možnosti podať správnu žalobcu proti doručenému rozhodnutiu žalovaného v lehote 15 dní. Zdôraznil, že žalobca bol správne poučený podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z.z.

13. Ďalej uviedol, že vo veci žiadosti žalobcu o poskytnutie právnej pomoci v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 7S/46/2017 bol povinný zaoberať sa aj posudzovaním splnenia podmienky hodnoty sporu, keďže ju zákon stanovuje ako jednu z podmienok pre priznanie právnej pomoci. Podľa žalovaného krajský súd nesprávne právne posúdil, že kritérium hodnoty sporu sa netýka posudzovanej veci, a teda v tomto prípade nie je možné hodnotu sporu vyčíslieť v peniazoch. A to aj napriek tomu, že žalobca podal žiadosť o poskytnutie právnej pomoci v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu. V tejto súvislosti dôvodil, že zákonodarca v ust. § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z.z. používa spojenie „hodnota sporu“, ktoré je však potrebné vykladať ako „hodnota právnej veci“, do ktorej sa žiada poskytnutie právnej pomoci. Použitím striktnie gramatického výkladu by muselo platiť pravidlo, že žalovaný nemôže skúmať hodnotu sporu vo všetkých nesporových konaniach, a to ani v prípadoch, keď sa dá jednoznačne ustáliť. Obdobne žalovaný napríklad posudzuje hodnotu sporu aj v prípadoch žiadostí o poskytnutie právnej pomoci v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, kedy výsledkom konania nemusí byť vždy aj zaplatenie peňažnej sumy jedným z manželov na vyrovnanie podielov, ale výsledkom môže byť aj prikázanie jednotlivých vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva do výlučného vlastníctva účastníkov konania. V takom prípade žalovaný posudzuje hodnotu či už hnutelných alebo nehnuteľných vecí, ktoré tvoria bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, aj keď len zo samotného označenia konania nie je možné hodnotu sporu zistiť.

14. Mal za to, že rovnaký právny názor, ako bol vyslovený v jeho rozhodnutí, zaujal aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 10Sžo/371/2015 zo dňa 29. novembra 2016, na ktorý žalovaný opätovne poukázal. Ide o obdobnú vec, v ktorej rovnako nebola priznaná právna pomoc v konaní o preskúmaní rozhodnutia správneho orgánu. Názor krajského súdu o tom, že v danom prípade ide o spor, v ktorom nie je možné hodnotu sporu vyčíslieť v peniazoch, považoval za nesprávny. Podľa žalovaného

aj keď nejde o sporové konanie, je v danom prípade možné hodnotu sporu, resp. hodnotu danej právnej veci vyčíslíť v peniazoch, a preto bol povinný posudzovať splnenie tejto podmienky. Podľa žalovaného zmyslom stanovenia podmienky hodnoty sporu je jednak to, že neposkytnutie právnej pomoci v prípadoch, ktoré je možné oceniť v peniazoch a ktoré nedosahujú hodnotu minimálnej mzdy, nepredstavuje významný zásah do práv občana a neposlednom rade aj to, aby náklady, ktoré vzniknú štátu v súvislosti s poskytovaním právnej pomoci neboli v zjavnom nepomere k celkovej hodnote sporu. Týmto sa zároveň predchádza zneužívaniu inštitútu právnej pomoci osobami, ktoré sa neúmerne často obracajú na súdy.

15. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalovaného súhlasil s napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, s vysloveným právnym záverom sa stotožňoval a kasačnú sťažnosť žalovaného považoval za nedôvodnú.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa § 21 písm. a) SSP v spojení s § 438 ods. 2 SSP, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 SSP), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP a postupom podľa § 455 SSP bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného je dôvodná.

17. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o podanej kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozhodnutiu správneho súdu, ktorým správny súd zrušil rozhodnutie žalovaného č. KaPO 1N 11766/2017, ČRZ: 79135/2017 zo dňa 11. septembra 2017, ktorým žalovaný nepriznal žalobcovi nárok na poskytovanie právnej pomoci z dôvodu nesplnenia jednej z podmienok na poskytnutie právnej pomoci podľa § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z.z.

18. Podľa § 1 zákona č. 327/2005 Z.z. účelom tohto zákona je vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv, v konaniach o oddĺžení podľa osobitného predpisu, v azylových veciach, v konaní o administratívnom vyhostení, v konaní o zaistení štátneho príslušníka tretej krajiny alebo v konaní o zaistení žiadateľa o udelenie azylu podľa osobitného predpisu, oznamovateľom kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti alebo osobe, voči ktorej bola pozastavená účinnosť pracovnoprávneho úkonu podľa osobitného predpisu, a prispieť k predchádzaniu vzniku právnych sporov.

19. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. tento zákon sa vzťahuje na poskytovanie právnej pomoci a / občianskoprávných veciach, obchodnoprávných veciach, pracovnoprávných veciach, rodinnoprávných veciach, v konaniach o oddĺžení podľa osobitného predpisu, v konaní pred súdom v správnom súdnictve a v týchto veciach aj v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, b/ v cezhraničných sporoch v občianskoprávných veciach, obchodnoprávných veciach, pracovnoprávných veciach a v rodinnoprávných veciach, c/ v azylových veciach, v konaní o administratívnom vyhostení, v konaní o zaistení štátneho príslušníka tretej krajiny, v konaní o zaistení žiadateľa o udelenie azylu a v týchto veciach aj v konaní pred súdom v správnom súdnictve a v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, d/ osobe, voči ktorej bola pozastavená účinnosť pracovnoprávneho úkonu podľa osobitného predpisu) v konaniach súvisiacich s podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

20. Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 327/2005 Z.z. sa účely tohto zákona je právnou pomocou poskytovaním právnych služieb osobe oprávnenej podľa tohto zákona v súvislosti s uplatňovaním jej práv, ktoré zahŕňajú najmä právne poradenstvo, pomoc pri mimosúdnych konaniach, vrátane sprostredkovania riešenia sporov formou mediácie spisovanie podaní na súdy, zastupovanie v konaní pred súdmi a vykonávanie úkonov s tým súvisiacich a úplné alebo čiastočné uhrádzanie nákladov s tým spojených.

21. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

a/ jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,

b/ nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a

c/ hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslieť v peniazoch.

22. Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z.z. podmienky na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti podľa odseku 1 písm. a/ a b/ musí fyzická osoba spĺňať počas celého trvania poskytovania právnej pomoci.

23. Z ustanovenia § 1 zákona č. 327/2005 Z.z. vyplýva jeho účel, a to vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv a prispieť k predchádzaniu právnych sporov. Štát potom sám, resp. v prevažnej miere, znáša náklady za poskytnutie právnej pomoci znevýhodneným osobám. V takom prípade je viac ako vhodné stanoviť podmienky, za ktorých bude takáto forma právnej pomoci fyzickým osobám patriť, a to predovšetkým v snahe vylúčiť zneužívanie tejto právnej úpravy. Zákonodarcu stanovil tieto podmienky v § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. kumulatívne, čo znamená, že na to, aby bola žiadosť o poskytnutie právnej pomoci posúdená kladne, je nevyhnutné splniť všetky v uvedenom zákonom ustanovení upravené podmienky. Dve z troch týchto podmienok musia byť navyše splnené počas celého trvania poskytovania právnej pomoci (viď § 6 ods. 2 uvedeného zákona). Jednou z týchto podmienok je práve určenie hodnoty sporu, v rámci ktorého sa o právnu pomoc žiada. Hodnota takého sporu musí prevyšovať hodnotu minimálnej mzdy stanovenej v príslušnom období.

24. V prípade žiadosti žalobcu o poskytnutie právnej pomoci žalovaný ustálil, že hodnota sporu, s ktorým sa žalobca ako žiadateľ na žalovaného obrátil so žiadosťou o právnu pomoc, predstavuje sumu 74,56 Eur, ako sumu dane z nehnuteľnosti na rok 2016, ktorá mu bola vyrubená Obcou Studenec ako prvostupňovým správny orgánom a potvrdená Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky ako odvolacím správny orgánom, ktoré odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Obce Studenec zamietlo. Keďže táto suma neprevyšuje hodnotu minimálnej mzdy na rok 2017, ustanovenej nariadením vlády Slovenskej republiky č. 280/2016 Z.z, t. j. sumu 435 Eur, nebola splnená jedna zo zákonných podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc. Správny súd sa s týmto záverom žalovaného nestotožnil a ustálil, že predmetom sporu, v ktorom žalobca žiada o poskytnutie právnej pomoci, je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí vyššie uvedených správnych orgánov, čo nie je možné vyčíslieť či posudzovať v peniazoch. Podľa správneho súdu ide teda o spor, v ktorom nie je možné jeho hodnotu vyčíslieť.

25. Kasačný súd sa s názorom správneho súdu nestotožňuje a jeho rozhodnutie považuje za nesprávne. V zmysle vyššie uvedeného je povinnosťou žalovaného pri posudzovaní žiadosti žiadateľa o poskytovanie právnej pomoci skúmať splnenie podmienok podľa § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z. Jednou z týchto podmienok je podľa písm. c/ uvedeného zákonného ustanovenia aj hodnota sporu, v ktorom žiadateľ žiada o poskytnutie právnej pomoci a ktorá musí prevyšovať hodnotu minimálnej mzdy stanovenej osobitným právnym predpisom v rozhodnom období. Táto podmienka sa netýka sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslieť v peniazoch.

26. Zákon č. 327/2005 Z.z. v tejto súvislosti nevymedzuje pojem „spor“. Z vymedzenia rozsahu pôsobnosti tohto zákona podľa § 3 ods. 1 a tiež z vymedzenia pojmu „právna pomoc“ podľa § 4 ods. 1 písm. a/ je vo všeobecnosti pod pojmom „spor“ možné rozumieť akúkoľvek právnu vec týkajúcu sa uplatňovania alebo bránenia subjektívnych práv. Nejde teda len o súdne sporové a nesporové konania, ale aj mimosúdne (správne) konania a rovnako tak preskúmanie rozhodnutí v správnom súdnom konaní. Pojem „spor“ preto nie je možné vykladať striktno gramaticky. To platí primerane aj vo vzťahu k výkladu pojmu „hodnota sporu“. V opačnom prípade by pod tieto pojmy nebolo možné podriať napr.

konania v rámci súdneho prieskumu rozhodnutí správnych orgánov. Na základe uvedeného je potom aj prípady v rámci správneho súdnictva (o preskúmanie rozhodnutí správnych orgánov), v ktorých sa žiada o poskytnutie právnej pomoci, potrebné posudzovať tak, či spĺňajú podmienky stanovené v § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z., a to aj vo vzťahu k podmienke pod písm. c/, t. j. hodnoty sporu. Samozrejme za predpokladu, že sa hodnota sporu v rámci správneho súdnictva dá vyčísliť v peniazoch. Prípád žalobcu patrí práve do tejto skupiny sporov, keďže jeho predmetom je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov, ktorými mu bola vyrubená daň z nehnuteľnosti v presne stanovenej výške. Iným prípadom v rámci správneho súdnictva, v ktorom by hodnotu sporu nebolo možné vyčísliť v peniazoch, sú napríklad konania podľa štvrtej časti SSP, t. j. konanie o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy, konanie o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy a i.

27. Záverom kasačný súd poukazuje aj na rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 10Sžo/371/2015 zo dňa 29. novembra 2016, v ktorom bola posudzovaná obdobná vec a konštatovaná správnosť postupu žalovaného pri posudzovaní hodnoty sporu. Rovnako ako v prípade žalobcu aj v tam posudzovanej veci nebola priznaná právna pomoc v konaní o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu z dôvodu nesplnenia podmienky hodnoty sporu.

28. Ak teda správny súd zrušil rozhodnutie žalovaného, ktorým nebol žalobcovi priznaný nárok na poskytovanie právnej pomoci pre nesplnenie podmienky podľa § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 327/2005 Z.z. a ustálil, že v prípade žalobcu nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch, zaťažil svoje rozhodnutie vadou nezákonnosti. Kasačný súd preto napadnutý rozsudok správneho súdu podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec vrátil správne súdu na ďalšie konanie, v ktorom viazaný vysloveným právnym názorom kasačného súdu bude postupovať v naznačenom smere.

29. Kasačný súd pre úplnosť dodáva, že ani konštatovanie správneho súdu o nesprávnom poučení žalobcu v rozhodnutí žalovaného, nie je správne, nakoľko v zmysle § 181 ods. 1 SSP platí všeobecná lehota dvoch mesiacov na podanie správnej žaloby iba v prípadoch, ak osobitný zákon neustanovuje inak. V preskúmanom prípade je týmto osobitným zákonom zákon č. 327/2005 Z.z., ktorý v § 10 ods. 5 stanovuje 15 dňovú lehotu na podanie správnej žaloby proti rozhodnutiu o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci.

30. O trovách kasačného konania kasačný súd nerozhodoval. Bude povinnosťou správneho súdu v novom rozhodnutí podľa § 467 ods. 3 SSP rozhodnúť aj o trovách a ich náhrade v rámci prvostupňového, ako aj kasačného konania.

31. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.